

SUOMEN TÄYDEN
EVANKELIUMIN LIIKEMIESTEN
KANSAINVÄLINEN
VELJESLIITTO

Kuolema! Loppu vai alku?

*Tässä Voice-numerossa
kerrotaan useista
"lähellä kuolemaa" -
kokemuksista.*

*Ne ovat jokainen
opettaneet jotain
tärkeää, elämästä!*

VOICE • Numero 3 • 1997 • Full Gospel Business Men's Fellowship
International'in samannimisen lehden numeron 974 suomenkielinen painos •
Julkaisija Suomen Täyden Evankeliumin Liikemiesten Kansainvälinen
Veljesliitto ry STELK, PL 217, FIN-00931 HELSINKI • **Toimittaja** Tom Nybergh,
puh (09) 8733418 • **Tiedustelut, tilaukset, osoitteet** STELK,
PL 217,00931 HELSINKI • PL 57, 02271 ESPOO • puh (09) 8843234,
(09) 8044004 • fax (09) 8842335 • **Paino** Grafiche Perciballi, ROOMA, ITALIA •
VOICE ilmestyy, jos Jumala suo, vuonna 1997 suomeksi kuutena numerona.
LUETTUASI ÄLÄ HEITÄ TÄTÄ LEHTEÄ POIS – ANNA SE YSTÄVÄLLES!

FIN. NR. 974

SUOMENKIELINEN PAINOS

VOICE

0,357 MAGNUM...
EL LAUKEA

**Jumalan läsnäolon
kokemus!** 2

**Alemmuuden
loppu** 3

Jean Luc Dussaud,
Les Salles Du Gardon, Ranska

**LAUKAUKSIA...
AUTOSSA 12** 4

James Rackley,
Texas, USA

Yhteystietoja 9

Ei kuolemanpelkoa 10

Jim Sepulveda

Tilaa Voice 14

Tärkeä tieto 15

Velkani on maksettu 16

Kumar Swamy,
Surrey, Englanti

Suuri suunnittelija 18

Ian Marshal,
Hove, Englanti

Keitä olemme? 19

Pääkirjoitus

Bruno Berthon

Jumalan läsnäolon kokemus!

The Full Gospel Business Men's Fellowship Internationalissa toimii kaikkialla maailmassa kristittyjä liikemiehiä, joiden pyrkimyksenä on yhdessä tehdä työtä lähimmäistemme hyväksi. Veljesjärjestömme toimii tällä hetkellä yli 150 maassa ja kasvaa yhä.

Olemme maallikoita, jotka olemme henkilökohtaisesti kokeneet Jumalan läsnäolon tämän päivän maailmassa ja todistamme siitä, "toreilla ja aitovierillä". Kaikista maista, kaikilta aloilta ja kaikista mahdollisista seurakunnista kristityt tulevat kokouksiimme kertomaan, miten Jumala on ylikuunnollisella tavalla muuttanut heidän elämänsä. Näemme kaikkialla ihmisiä, jotka etsivät tarkoitusta elämäänsä. Miten, siis voisimmekaan, pitää ihmeet ja kokemuksemme omana tietonamme?

Emme puhu teorioista emmekä suurista ideoista, vaan mieluummin siitä olemme todella nähneet – siitä, miten Jeesus Kristus kerralla on antanut meille yltäkylläisen hedelmällisen elämän.

Tässä lehdessä voit lukea tarinoita, tavallisten ihmisten epätavallisista kokemuksista. Joskin heidän kaltaisiaan kristittyjä on miljoonia, sinäkin voisit olla yksi heistä.

Bruno Berthon
Kansainvälinen Varapresidentti

Alemmuuden loppu.

Jean Luc Dussaud,
Les Salles Du Gardon, Ranska

Kälyni saama aikuiskaste kiinnitti ajatukseni. Vaikka siihen aikaan tiesin paljon Jumalasta, en ollut vielä uskova kristitty. Kastetilaisuudessaan kälyni puhui elävästä Jumalasta, joka haluaa solmia henkilökohtaisen suhteen minunkin laisiini ihmisiin. Ei tapahtunut mitään ihmeellistä, mutta lähtiessäni paikalta olin vakuuttunut siitä, että Jumala on olemassa.

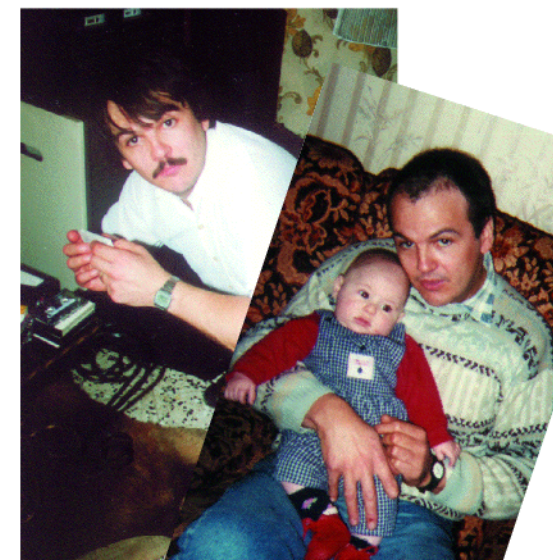
Kälyni puhui myös parantumisesta. Muutamaa vuotta aikaisemmin olin saanut hermoromahduksen. Nyt Jumala on vapauttanut minut masennuksesta ja hermostuneisuudesta, kunnes vihdoin pystyin lopettamaan lääkkeiden syönnin ja terapiakäynnit. Prosessin kestäessä tuntemani tyhjyys ja alemmuuden tunne alkoivat väistyä.

Samaan aikaan tapasin miehen, joka oli FGBMFI:n (Full Gospel Business Men's Fellowship International, toimii ja tunnetaan Suomessa nimellä Suomen Täyden Evankeliumin Liikemiesten Kansainvälinen Veljesliitto, STELJK) jäsen. Hän oli vakaa uskova kristitty ja etsi Jumalan tahtoa kaikessa mihin ryhtyi. Hän kertoi kokemuksistaan FGBMFI:n kokouksista. Aivan selvää oli, että tarvitsin samaa, mitä näillä miehillä on.

Toisaalta Jumala näytti minulle, että pääsisin lopullisesti eroon alemmuuden tunteistani, jos julkisesti kertoisin siitä, mitä Hän oli tehnyt elämässäni. Olin kasvanut ylisuojeltuna ympäristössä, jossa minulla ei ollut juuri minkäänlaista vapautta. Olin

sulkeutunut, sisäänpäin kääntynyt ja hyvin epävarma. Vähitellen omaksuin Jeesuksen ilmoituksen Hänen rakkaudestaan, välittämisestä, lapseudestani ja suuresta arvostani Hänen silmissään. Jumala on näyttänyt, että Hänen rakkautensa on ehdotonta eikä perustu tekoihimme.

Tärkein askel jokaiselle, joka on tämän tyyppisen parantumisen tarpeessa, tulee olla avoin Jeesuksen Kristuksen herruudelle. Se tarkoittaa, että annat elämäsi Jeesukselle ja annat Hänen johtaa. Se ei tarkoita sokeaa, jokaisen äänen tottelemista. Jumala ei koskaan tee mitään vastoin Sanaansa. Aina kun uskon Jumalan puhuneen minulle, koettelen onko ilmoitus yhtäpitävä Raamatun sanan kanssa.

Liikkuvan poliisin – urani aikana ajoin kolmannen kerran virka – autoni päivystyspiirini syrjäisimpään paikkaan. Sammuutin moottorin, radion ja lähettimet. Aloin pohtia kaikkein kurjimmalla koskaan tapamani ihmisen kohtaloa: minun.

Kaksi kertaa aiemmin olin tullut samaan paikkaan tarkoituksena lopettaa tämän kurjan ihmisen, James Rackley'n elämä. Mutta kun tuona päivänä katselin kurjaa elämääni, tajusin asian, että oli vielä yksi seikka, joka piti ottaa huomioon.

Itse asiassa se ei ollut mikään uusi asia. Se oli vaivannut minua siitä päivästä läh-

ten, kun vuonna 1956 lähdin kirkosta, jossa isäni oli pastorina. Kirosin Jumalaa ja syljin kirkon portaille lähtiessäni. Vannoin, että eläessäni en enää koskaan astuisi jalallani kirkkoon. Sanoin, että: ”Jos Jumala on olemassa, en halua olla missään tekemisissä Hänen kanssaan.”

Olin aina kuullut puhuttavan Jumalasta, mutta minusta Hän näytti siltä, että Hän oli kurjuuden, alistamisen ja epätoivon Jumala, joka ei välittänyt minusta. Minä väitin usein, että ”Hän on vain lyönyt ja alistanut äitiäni sairauksilla ja tehnyt perheemme rahattomaksi kaikkien lääkäri- ja sairaalalaskujen takia”. Mutta minulle sanottiin, että Jumala opettaa meitä näin.

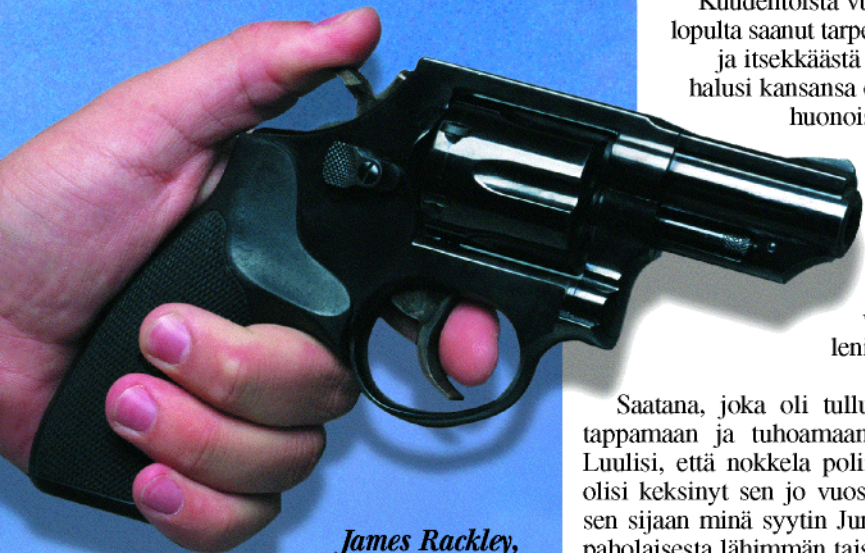
Kun olin pieni lapsi, minulle kerrottiin, että Jumala oli ottanut luokseen isovanhempani heidän ollessaan vielä nuoria, sillä Hän tarvitsi heitä avukseen taivaassa. Sydämessäni ajattelin usein: ”Tarvitseeko tämä itsekäs Jumala todella heitä enemmän kuin heidän maan päällä olevat, lapsenlapsensa joiden sydämet ovat särkyneet”?

Kuudentoista vuoden iässä olin lopulta saanut tarpeekseni julmasta ja itsekkästä Jumalasta, joka halusi kansansa olevan nälässä, huonoissa vaatteissa ja sairaana. Vasta myöhemmin vuosi na opin ymmärtämään, että ei Jumala tehnyt näitä hirveyksiä perheeleni. Ne teki varas, nimeltään

Saatana, joka oli tullut varastamaan, tappamaan ja tuhoamaan (Joh. 10:10). Luulisi, että nokkela poliisi kuten minä, olisi keksinyt sen jo vuosia sitten, mutta sen sijaan minä syytin Jumalaa. Tein siis paholaisesta lähimmän taisteluparini.

0,357 MAGNUM... EI LAUKEA!

"Tähtäsin 0,357 Magnumillani kohti, laukaisin kolmasti"

*James Rackley,
Texas, USA*

Olin jo pienestä pojasta asti uneksinnut olevani joskus osavaltion liikkuva poliisi. Urani lain täytäntöönpanijana alkoi poliisiupseerina Augustan kaupungin poliisissa. Myöhemmin minusta tuli apulaissheriffi ja lopulta lapsuudenhaaveenikin toteutui, kun minusta tuli Georgian osavaltion liikkuva poliisi.

Mietin usein, miten saisin asiani kuntoon Jumalan kanssa, mutta silloin muistin valheen, jonka olin elämäni aikana usein kuullut: ”Ei voi kantaa asetta, pitää virkamerkkiä tai olla poliisi ja olla samalla kristitty”.

Juomiseni lisääntyi roimasti ja myöhemmin käytin alkoholin kanssa myös lääkkeitä. Riitely vaimoni kanssa tuntui olevan jatkuvaa ja ajattelin usein itsemurhaa. Rupesin ottamaan työssäni tietoisia riskejä. Tiesin, että jos kuolisin palveluksessa, perheeni saisi ylimääräisen korvauksen hallitukselta ja pääsisivät samalla minusta eroon.

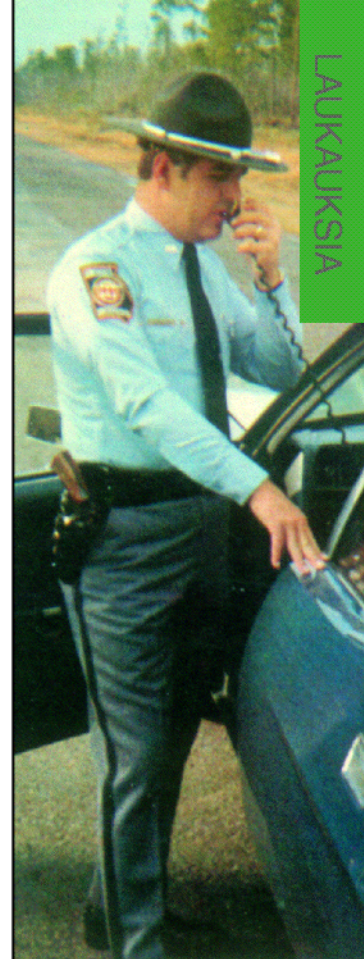
Sitten ääni alkoi puhua minulle. Se sanoi, ”James, olet saanut elämässäsi aikaan todellisen sotkun. On vain yksi keino päästä siitä eroon. Sinun on kuoltava, kuoltava, kuoltava, sinun on kuoltava!” Kuulin sen päässäni uudelleen ja uudelleen, kunnes lopulta päätin, että ainoa järkevä vaihtoehto oli itsemurha. Yhtenä päivänä ajoin virka-autoni syrjään ajotieltä, pysäytin moottorin, suljin radiot ja vedin 0,357 Magnumin kotelostaan.

Katkeruus ja ahdistus

Aivan kuten aseeni ja virkamerkkiini myös katkeruus tuli olemaan virka-asuani. En diskriminoinut ketään erityistä henkilöä, rotua tai ihmisryhmää; vihasin kaikkia tasapuolisesti. Vihani räjähti kaikkiin suuntiin, useimmin kuitenkin päin Jumalaa ja perhettäni. Suorastaan nautin päästessäni johonkin ryhmään, jossa sain kirotta Jumalan. Saatoin jopa sanoa: ”Ammun ensimmäisen, tai jotain vastaavaa, jonka tavoitan puhumassa Jeesuksesta Kristuksesta jollekin lapsistani” ja, että löytäisin mieluummin lapseni kaupungin huonomaineisimmasta yökerhosta kuin mistä tahansa kirkosta.

Kun saatoin sanoa jotakin näin kauheata, jokin sisälläni kuitenkin huusi, ”Ei! Ei! Ei! James sinä tiedät, että Jumala ja helvetti ovat olemassa. Juuri helvettiin olet menossa ja olet vetämässä perheesi mukaasi”.

En koskaan puhunut siitä kenellekään, mutta elin alinomaisessa pelossa, että jonain päivän minut räjäytetään ilmaan ja joudun suoraan helvettiin ikuisen tuleen. Sen saattaisi tehdä joku hullu haulikon kanssa tai pelästynyt lapsi pistoolilla. Tiesin, että mikä tahansa saamani tehtäväkutsu saattoi olla viimeiseni.

LAUKAUksen ÄÄNI KAIKUI PUIDEN SIIMEKSESSÄ.

Asetin aseensa piipun suuhuni ja painoin liipasinta. Mitään ei tapahtunut! Magnum vain napsahti, aivan kuin ase, jossa ei ole panoksia. Osoitin aseella ulos auton ikkunasta ja painoin liipasinta. Laukauksen ääni kaikui ympärilläni kimpoillen puusta toiseen. Tähtäsin uudelleen päähäni ja painoin liipasinta. Taas ase vain napsahti eikä lauennut. Osoitin taas ulos ikkunasta ja laukaisin. Laukauksen räjähtävä ääni sai korvani soimaan. Tähtäsin vielä kerran päähäni, vedin liipasimesta, mutta taaskaan tuo 0,357 magnum *EI LAUENNUT!*

Aseessa olleet panokset eivät olleet millään tavalla viallisia. Myöhemmin laukaisin panokset, vaikka niiden kannoissa oli jo ennestään selvä iskurin tekemä jälki. Olen vakuuttunut siitä, että Jumalan käsi, oli tehnyt suutarit. Jumala kunniotti isäni ja äitini vuosikautia puolestani rukoilemia rukouksia.

”Ehkä kaikki muuttuu vielä parempaan päin”, ajattelin. ”Huonommaksi ei enää voi”. Tuntui jatkuvasti siltä kuin elämän muuri sortuisi ympärilläni. Lopulta join vähintään pullon viskiä joka päivä ja pystyin olemaan juomatta enintään kolme tai neljä tuntia. Lopulta vaimoni ja lapseni jäivät minut.

Ääni puhui edelleen: ”James, sinun on kuoltava”. Muistan eräänä päivänä vastanneeni: ”Rakastan lapsiani; on väärin heitä

kohtaan, että he kasvavat ja tietävät isänsä tehneen itsemurhan”. ”Asia on varsin yksinkertainen; vastasi ääni, ”ota heidät mukaasi”!

Sitten ääni kertoi minulle tarkoin, miten riistää henki lapsiltani ja vaimoltani. Silloin en tiennyt, mihin perheeni oli mennyt. Se pelkäsi ja oli mennyt minua piiloon.

Eräessä iltavuorossa ääni alkoi kertoa minulle, miten olin sotkenut asiani ja sanoi, että olisi parasta unohtaa vaimo ja lapset. Minun tulisi heti mennä salaiseen paikkaan ja tappaa itseni. Ajoin taas paikkaan, jossa olin viimeksi ollut ja yrittänyt tappaa itseni. Asetin 0,357 Magnumin ohimolleni, vedin liipasimesta ja taaskaan se *EI LAUENNUT!* Voiko Jumala vihata minua niin paljon, että Hän ei anna minun lopettaa kurjuuttani?

Vastaus alkoi selvitä vuonna 1969. Olimme vaimoni kanssa alkaneet valmistella avioeroa. Eräänä päivänä hän tuli kotiin hymy kasvoillaan ja ilmoitti, että *hän oli ”uudestisyntyneenä”*.

Hän ei yrittänyt tyrkyttää uutta kokemustaan minulle, hän vain ryhtyi antamaan esimerkkejä.

Raamattu kertoo meille, että: ”jokainen, joka on Kristuksessa, on uusi luomus. Vanha on kadonnut, uusi on tullut tilalle”. Hänestä oli totisesti tullut uusi luomus Jeesuksessa Kristuksessa.

Kun minä olin aloittamassa riitaa, hän vain katsoi minua ja sanoi, ”James, minä rakastan sinua”, käveli sitten tiehensä ja jätti minut siihen seisomaan kuin minkäkin idiootin, jollainen oikeastaan olinkin.

Tällä alkoi olla aikamoinen vaikutus elämäni. Saatoin nähdä muutoksen hänen elämässään ja sydämässäni tiesin hänen löytäneen vastauksen meidän ongelmiimme.

JUHLITAN!

Sitten ystäviämme tuli meille kyläilemään. Miesvieraamme oli Kalifornian osavaltion liikkuva poliisi. Minä olin jo valmiiksi hankkinut varastoon reilusti viinaa juomaksi ja rumia juttuja kerrottavaksi, niinkuin aikaisemissakin tapaamisissamme. Eipä kestänyt kauan, kun toisaalta huomasin juovani yksikseni eivätkä vieraat nauraneet likaisille vitseilleni.

Edellisen käyntinsä aikana Jim oli sotkenut Banningissa, Kaliforniassa, ryhmään miehiä nimeltä FGBMFI (Full Gospel Business Men’s Fellowship International, toimii ja tunnetaan Suomessa nimellä: Suomen Täyden Evankeliumin Liikemiesten Kansainvälinen Veljesliitto, STELK).

Suhde näihin miehiin oli johtanut siihen, että hän oli antanut elämänsä Jeesukselle Kristukselle. Kun vieraamme kutsuivat meidät kanssaan illalliselle lauantai-iltana, luulin, että olimme menossa viettämään normaalia iltaa kaupungille. Saapuessamme ravintolaan, sain suureksi yllätyksekseni tietää, että kysymyksessä oli FGBMFI:n illallinen.

Kun tajusin mitä ystäväni aikoivat, räjähdin. Mutta sanottuani muutaman erittäin ruman sanan rauhoitin ja sanoin: ”Okei, pelaan teidän typerää peliänne tämän ainoan kerran, mutta älkää enää koskaan yrittäkö tehdä tällaista tempua minulle”!

HAUSKAA OLLA KRISTITTY?

Sen illan puhuja oli liikemies nimeltä Blaine Amburgy, Lebanonista, Ohiosista. Hän kertoi siitä, mitä Jeesus Kristus oli tehnyt hänelle. Hän puhui Jumalasta nimeltä El Shaddai, Kaikkivaltias Jumala, Jumala, joka on kaikki. Tämä Jumala ei ole itsekäs Jumala, joka ei välitä minusta. Hän on rakastava Jumala, joka antoi Poikansa pelastaakseen James Rackleyn. Tämä oli minulle hyvä uutinen ja kun Blaine esitti yleisölle kutsun tulla antamaan palautetta, olisin todella halunnut mennä mutta en

uskaltanut.

Menin kotiin ja vietin unettoman yön vääntelehtien ja kääntyillen, kun murehdin surkeata elämäni. En päässyt eroon eräästä puhujan lauseesta. Se kimpoili edestakaisin ajatuksissani koko tuon yön: ”Vaikka ei olisi helvettiä, jota pelätä ja taivasta, jota kaivata, haluaisin silti olla kristitty, sillä se on niin hauskaa”.

Hauskaa olla kristitty? En ollut koskaan ajatellut mitään sen tapaista. Muistelin lapsuuttani ja sitä miten kuulin ihmisten menevän kirkkoomme. He valittivat, miten paholainen oli kiusannut heitä viikon aikana ja miten raskasta oli elää kristittyä elämää.

He sanoivat aina: ”Rukoilkaa puolestani, että kestäen loppuun asti”. Sitten ajattelen kuinka paljon rakkautta ja iloa vaimollani Bettyllä ja ystävälläni Jimillä näytti olevan. Tiesin, että heillä ei ollut ollut ennen kumpakaan näistä kahdesta. He eivät näyttäneet siltä, kuin he yrittäisivät vain kestää loppuun asti.

Jimmy Carter

Pian sen jälkeen kun Jimmy Carter oli valittu Georgian kuvernööriksi, tein päätöksen laittaa Paavalin ensimmäisen kirjeen Timoteukselle toisen luvun käytäntöön! Se kehottaa meitä rukoilemaan mm. esivallan puolesta. Aloin viettää joka päivä vähintään tunnin rukoillen kuvernöörimme ja hänen perheensä puolesta.

Kun olin noin yhdeksänkymmenen päivän ajan näin rukoillut, huomasin yhtäkkiä olevani kuvernööri Carterin henkivartija. Hänen neuvonantajansa ja rukoilijansa olivat minulle erityisasemassa, kun Jumala alkoi järjestää eroani tehtävästäni liikkuvana poliisina ja aloittaa työni päätoimisena sananjulistajana.

Kuuluessani kuvernööri Carterin henkilöstöön minulla oli etuoikeus kertoa hänelle kokemastani Pyhän Hengen Kasteesta ja sain olla myötävaikuttamassa siihen, että myös hän sai kokea saman.

KUN JUMALA JOHDATTAÄ, JUMALA VARUSTAA

Kolmetoista kuukautta siitä, kun hyväksyin Jeesuksen elämäni, istuin yhtenä torstai-iltana, noin kello 23, "tutkaamassa kaahaajia", kun sain Pyhän Hengen kasteen ja aloin ylistää Herraa taivaallisilla kielillä.

Jumala alkoi puhua vaimolleni ja minulle Raamattu-koulusta ja päätoimises-ta sananjulistuksesta. Maallisesti asiaa katsoen se näytti aivan mahdottomalta. Lopettaa työni, muuttaa vaimoni ja kolmen teini-ikäisen kanssa Georgian Atlantasta Tulsaan Oklahomaan, ilman rahaa... mahdotonta! Mutta kun Jumala johdattaa, Hän myös varustaa!

Astuimme aivan valtavan uskon askeleen. Jumala kulki edellämme kehoittaen ihmisiä, joita emme edes silloin tunteneet, lahjoittamaan varoja Raamattu-koululle meidän ohjaus-tamme ja kirjojamme varten. Hän kehotti toisia auttamaan meitä muiden kulujemme kanssa. Jumala, josta kuulin tuona kesäkuun lauantai-iltana STELK:n illallisella 1970, on Jumala, joka on lahjoissaan ylitsevuotava. Hän ei ole koskaan pettänyt eikä tule pet-tämään meitä.

Tänään suurin unelmani on saada ker-toa Jeesuksesta Kristuksesta inti-aaneille ja eskimoille Pohjois-Kanadassa sekä itäisellä arktisella alueella. Hän on uskollinen.

Menin töihin seuraavana aamuna kello 7. Kello 9.00 saavuin sen tien päähän, jossa Magnumini ei ollut toiminut. Tällä kertaa huusin Jumalalle kovimmalla äänelläni: "Herra, olen väsynyt tähän helvettiin, jossa olen joutunut elämään kaikki nämä vuodet! Pyydän sinua antamaan syntini anteeksi. Olen valmis kääntämään uuden sivun ja lupaan hyvittää vaimolleni kaikki tekemäni vääryydet, vaikka siihen menisi loppuelämäni. Herra Jeesus! Se Herra Jeesus, josta tuo mies puhui eilen illalla, se Herra Jeesus, josta kuulin isäni saarnaavan kun olin vielä pieni poika... Herra Jeesus, tahdotko tulla elämäni?"

Juuri sinä hetkenä, kesäkuuisena sunnuntaina 1970, aamulla kello 9.30 ja 9.45 välillä, kun istuin vanhan auton 12 ratin takana, Jeesus Kristus tuli elämäni ja "synnyin uudesti". En ikinä unohda sitä rauhan ja rakkauden tunnetta, joka valtasi elämäni kun minusta tuli uusi luomus Jeesuksessa Kristuksessa; kun vanha oli kadonnut ja uusi oli tullut tilalle.

Sain välittömästi kokea Jumalan voiman elämässäni. Hän eheytti avioliittomme. Tupakan- ja viinanhimo katosivat. Sain myös useita mahdollisuuksia kertoa ihmisille Jeesuksesta. Usein, kun olin kirjoittanut heille sakkolapun liikenne-ikkomuksesta, sain nähdä heidät, toinen käsi pitäen sakkolappua ja toinen kohotettuna kohti taivasta, kun he rukoilivat syntejään anteeksi ja saivat ottaa Jeesuksen Kristuksen Herrakseen ja pelastajakseen. Olen nähnyt monen liikenne-turman uhrin ihmeellisesti paranevan, kun olen rukoillut hänen kanssaan täysin romuttuneessa autossa.

Olen kiitollinen Jumalalle noista vuosista, joina Hän antoi minun toimia liikkuvana poliisina ja kaikista asioista, joita opin tuona aikana. Nyt minäkin voin sanoa: "Vaikka ei olisi helvettä, jota pelätä ja taivasta jota kaivata, haluaisin silti olla kristitty, sillä se on parasta elämää"! ●

MISSÄ ON LÄHIN STELK?

FGBMFI toimii jo noin 150 eri maassa ympäri maailman

STELK 1.05.1997:

Puheenjohtaja (*Yhdyshenkilö):
Puh (koti ellei t = työ)

EKENÄS

* U Majabacka: (019) 2411920

ESPOO/KAUNIAINEN

M Virkki : (09) 8018036

FORSSA

* A Orre: (049) 922261

HELSINKI- POHJOINEN

H Nenonen: (09) 672050;
(09) 7533070 t

HÄMEENLINNA

P Salmela: (03) 6748260

JYVÄSKYLÄ

J Aittila: (014) 645032

KARHULA

ks KOTKA

KARLEBY

N Kjellman: (06) 8222418

KEMI & TORNIO

M Kättö: (016)221133

KESKI-UUSIMAA

Järvenpää Kerava
Tuusula K Uhrman:
(09) 2943135;
050 5002404

KOKKOLA

ks Karleby

KOTKA

J Lemmetyinen:
(05) 263395;
(020) 4402334 t

KOUVOLA

M Hatara: (05) 3810082

LAHTI

J Koski: (03) 7511964;
(05) 3755240 t

LAPPEENRANTA

* E Räsänen: (05) 4169920

NAANTALI

S Karinkanta: (02) 4353164

PORI

P Rotkus: (02) 6475534

TAMMISAARI

ks Ekenäs

TAMPERE

P Hakala: (03) 2554060;
(03) 2223355 t

TIKKURILA

ks Vantaa

TURKU

O Valo: (02)4385958

VALKEAKOSKI

H Backman: (03) 5844131
0400 335872;
(030) 5751260 t

VANTAA

T Nybergh: (09) 8733418 t
(040) 5875 191
E-Mail: tom.nybergh@pp.inet.fi

STELK (FGBMFI) FINLAND

P Jotuni (puhjoht):

(09) 8843234
(09) 8044004
(09) 8842335

J Niemi (talous):

(09) 314861

T Nybergh (VOICE):

(09) 8733418 t
040 5875 191

E-Mail: tom.nybergh@pp.inet.fi

FGBMFI Other Nations

P.O. Box 49, B-3000 Leuven 3, Belgium. Tel:(016)20.79.44
Fax:(016)20.79.31 E-Mail:
100444.1300@compuserve.com

Läpituokeva parkaisu

Seth Pomeroy

Makasin ruumisarkussa, ruumiina. Viimein leppeä, kauan kaipaamaani rauhan hetki. Sitten yhtäkkiä remahtaa ilmoille kaisen läpituokeva parkaisu. Lieskat valtasivat kuolevaisen ruumiini. Oliko ääsiys alkanut? Liekit ja ikuinen piina ympäröivät minut. Epätoivossa suuni yritti muodostaa sanat, "Oi, Jumalani, auta minua!"

Onnekseni tämä tapahtuma oli vain harha-aistimus. Se oli helvetin näky, jonka aiheutti kolme päivää kestänyt huumeiden yliannostus. Varakkuutta olin saanut perintönä ja syntymälahjana urheilijan lahjat. Luulin, että minulle oli annettu rikas, pal-kitseva ja huvintäyteinen elämä. Sen sijaan elämäni oli kuin teurastuspaikka, pelon rau-

nioittama. Todellisuudessa minulla ei ollut mitään.

Sitten minulle tapahtui ihme, vaikka se ei silloin vielä merkinnyt minulle mitään.

Saarnaaja, joka asui sisareni asunnon yläpuolella, kutsui minut helluntaiseurakunnan rukoushuoneelle. Hän käytti aikaansa minulle. Siihen mennessä en tiennyt mitään Raamatun ihanuudesta. Minulle ei oltu koskaan kerrottu todellisen pelastuksen yksinkertaisuudesta. Kun olin pyytänyt Jumalalta syntini anteeksi ja pyytänyt Häntä tulemaan elämäni, alkoi parantumiseni! Jos sinä isoat Jumalan totuutta, haastan sinut "yrittämään sitä ensimmäisenä, mitä minä yritin viimeisenä". Jeesus on pysyvä, virkistävä Elävän Veden Lähde. ●

Ei kuolemanpelkoa

Jim Sepulveda

Kun olin 35-vuotias minulle ojennettiin kuolemantuomio. ”Jim, jos omistat jotain arvokasta, teetä testamenttisi”, sanoi lääkäri kun hän antoi lähetteen sairaalaan. Minulla oli nimittäin ankaria rintakipuja. Kokeet osoittivat, että minulla oli laajentunut sydän, yksi vioittunut läppä ja kaksi aortan haaraa, jotka kolesteroli oli tukkinut. Tulisni tarvitsemaan kaksinkertaisen ohitusleikkauksen ja proteesiläpän. ”Voimme antaa sinulle vain kymmenen prosentin mahdollisuuden selviytyä siitä”, hän varoitti. Olin kauhuissani – olin aivan liian nuori kuolemaan...

Kuusi viikkoa ennen leikkausta olin kotonani ja katselin televisiota kun yhtäkkiä lämmin tunne ympäröi minut. ”Olenko saamassa kuumeen?”, ihmettelin pyyh-

Kun luet tätä kertomusta, Jim Sepulveda on jo ollut muutaman vuoden Herransa luona. Häntä kaipaavat FGBMFI:n osastot ympäri maailmaa. Hän oli usein alustajana monien maiden edustajakokouksissa, retriiteissä ja osastojen kokouksissa. Hänet tunnettiin miehenä, jolla oli näky ja uskoa. Moni saa kokea hänen julistustyönsä vaikutuksen ja vaalia hänen kylvämänsä siementä.

”Mikä minua vaivaa? Saanko kuumeen”, ihmettelin, kun pyyhin hikinoroja otsaltani.

kiessäni hikinoroja otsaltani. Kirikkaana eräs ajatus nousi mieleeni: ”Stockton!” ”Sharon”, kysyin vaimoltani, ”tapahtuuko Stocktonissa tänä iltana jotakin?” hän hymyili minulle. ”Kyllä, mutta en usko, että sinua kiinnostaa lähteä sinne!” Sitten hän kertoi minulle rukouspalvelusta, jossa rukoiltiin sairaitten puolesta. Rupesin nauramaan. ”Nuo ihmiset ovat niitä ‘hii-

huleita’,” ajattelin. Minä en menisi sellaiseen paikkaan mistään hinnasta!”

Vaimollani oli helluntailainen tausta, mutta hän ei ollut käynyt kirkossa vuosien. Tietämättä miksi käännyin äkkiä Sharonin puoleen. ”Haluaisitko sinä mennä?”, kysyin. En voinut uskoa, että nuo sanat tulivat minun suustani! Ajoimme paikalle ja lähestyessämme näimme väkijoukon virtaavan kohti pääsisäänkäyntiä. Minun vaatimuksestani istuimme korkealla parvella, jotta kukaan ei huomaisi meitä.

Palveluksen alettua tulin rauhattomaksi ja katselin jatkuvasti rannekelloani. Lopulta kuiskasin Sharonille: ”Lähdetään täältä.” Kun liikahtin noustakseni ylös, tunsin äkkiä lämmön ympärilläni enkä pystynyt liikkumaan. Jalkani olivat kuin halvaantuneet! ”Ehkä olen saamassa sydänkohtauksen”, ajattelin hermostuneena. Samalla kun minä olin alkanut hikoilla, puhujakorokkeella oleva mies kutsui ihmisiä etualalle esirukoiltaviksi. Katselin touhua vain toisella silmällä. Hän kosketti heitä ja he kaatuivat lattialle. ”Tämä on outoa”, ajattelin mutta en kyennyt liikkumaan jalkojani ja nousemaan ylös poistukseni. Yhtäkkiä puhuja keskeytti puheensa ja katsoi ylös. ”Pyhä Henki ilmoittaa minulle, että täällä on mies, jolle on jo aika varattu sydänleikkausta varten. Jospa nyt tulisit alas!”. Hän odotti. Minä katselin ympärilläni. Varmaankaan hän ei tarkoittanut minua! En vieläkään kyennyt nousemaan. Kukaan muukaan ei mennyt alas, joten hän puhui uudelleen. ”Pyhä Henki kertoo minulle, että Hänellä on tehtävä tälle miehelle. Laskekaa kaikki pääanne kanssani. Rukoilkaamme ja katsotaan, ilmoittaako Jumala minulle tuon miehen nimen”.

Hän laski päänsä, kun minä jatkoin katselemista ympärilläni. Minuutin kuluttua hän ojensi sormensa minua kohti, kunnes se tuntui osoittavan suo-

raan silmiäni väliin. ”No niin Jim, tulehan nyt tänne alas”, hän sanoi. Samalla tunsin raikkaan tuulahduksen ympärilläni ja tajusin, että kykenin liikkumaan taas jalkojani. Käännyin vaimoni puoleen. ”Sharon, lähdén nyt ulos. Odotan sinua parkkipaikalla”. Lähdin kävelemään pääkäytävää pitkin, portaita kohti ULOS-KÄYNTI -kylttiä auditorion yläpäässä. Kun työnsin ovea auki, sama lämmin tunne ympäröi minut taas. Silloin mieleni täytti täysin kirikkaana ajatus: ”Mitä sinulla on menetettävää?”

Ennen kuin huomasinkaan, annoin oven sulkeutua, astuin taaksepäin ja kävelin portaita alas korokkeen eteen. ”Kerro minulle, uskotko Jeesukseen”, minulta kysyttiin. Jouduin hetken miettimään. ”No joo, tavallani kyllä”, vastasin. Hän hymyili, ”Uskotko, että Jeesus kuoli puolestasi ristillä?” ”Kyllä”, vastasin. Hän teki joitakin muita kysymyksiä ja nosti kätensä minua kohti: ”Jim, uskon, että Jumala tulee parantamaan sinut tässä ja nyt”. Sama lämmin tunne meni nyt lävitse, polveni pettivät ja kaaduin korokkeelle. Tuntui kuin olisin ollut kiedottu rauhan ja rakkauden lämpimään huopaan. Aloin nähdä punaista valoa kattoa vasten. Se tuli alas, kosketti päätäni ja lämpö

Olin julistettu kuolleeksi!

"Me menetämme hänet... menetämme hänet..." Avasin silmäni ja seisoin keskelä niittyä, hehtaareittain vehreätä nurmea ympärilläni. Jokainen ruohonlehti hehkui kuin jokaista olisi valaissut pieni taustavalon. Minun oikealle puolelleni levisi laajalti häikäisevinä värähteleviä kukkia, joiden värejä en ollut koskaan ennen nähnyt. Ylläni kohosi taivas syvän ja puhtaan sinisenä. Ilma, jota hengitin, oli rakkauden kyllästävä. Kävelin lyhyen matkaa pienen kummun yli ja pysähdyin suuren puun juureen. Puun viereen ilmestyi kirkas valo. En voinut katsoa suoraan sokaisevaa kirkkautta. Väistin katseellani kohti maata, kun näin parin sandaaleja ilmestyvän valon alareunaan.

Kun siirsin katsettani vähitellen ylöspäin, näin ensin helman joka kuului valkeaan viittaan. Ylempänä näin ihmisen kehon muodon. Hänen päänsä ympärillä loisti kirkas valo, joka kuitenkin jätti kasvot varjoon. En silti kyennyt näkemään tarkasti hänen kasvojaan kirkkauden keskeltä. Tiesin heti, kuka tämä mies oli. Olin Jeesuksen Kristuksen seurassa. "Jim, minä rakastan sinua". Hänen äänensä vyöryi ylleni, sanoin kuuvaamattoman lempeästi ja hellän rauhallisesti. "Ei ole vielä sinun aikasi. Sinun täytyy palata, sillä sinulla on vielä paljon työtä, jota saat tehdä puolestani". Seisoin siinä kunnioituksesta mykkänä, saamatta ulos suustani sanaakaan. "Ei, en mene koskaan takaisin", protestoin sisälläni. "Jään tänne Sinun luoksesi".

Melkein, aavistuksen verran nauraen itsekseen, Hän jatkoi puhettaan, "Jim, rakastan sinua, mutta ei vielä ole sinun aikasi". Silloin Häntä ympäröivä kirkkaus valloitti minut, hukuttaen minut täydelliseen rakkauteen ja rauhaan. En tiedä, kuinka kauan seisoin siinä jäähmettyneenä. Lopulta kuitenkin käännyn ja kävelin kummun yli takaisin. Utuinen sinertävä valo alkoi ympäröidä minut kuin sumu. Se muuttui tummaksi varjoksi, joka muuttui lopulta pimeydeksi. Yhtäkkiä avasin silmäni, ja tajusin makaavani lakanan alla leikkauspöydällä.

valui alas niskaani ja rintaa pitkin jalkoihini. Sitten tasainen lämpö tuli ylös vasenta kylkeäni ja pysähtyi rintakehäni alueelle. Tunsin kuin kaksi pientä sormea olisi liikuttanut osia sydämeni sisällä. Tunsin selvää liikettä sisälläni noin kahden minuutin ajan, sitten se loppui. "Jeesus, rakastan sinua", kuulin itseni sanovan. Sanat kuin lipsahdivat huuliltani, niitä enempää ajattelematta. "Tiedän, että Sinä olet parantanut minut. Rakastan Sinua".

Kun menin käymään lääkäriini luona, hän ei oikein ollut vakuuttunut ja intti: "Jim, jos sinua ei leikata, et elä kuutta kuukautta". Keskustelimme asiasta pitkään, kunnes mieleeni tuli kirkkaana ajatus: katetrointi. Se on menetelmä, jossa kirurgi tekee viillon yhteen aorttaan, ujuttaa sisään katetrin sydämeen ja valokuvaa sisäpuolen saadakseen tarkan tiedon sydämen kunnosta. Sanoin hänelle haluavani juuri sitä.

Useita päiviä myöhemmin makasin leikkauspöydällä. Olin hereillä koko tutkimuksen ajan. Kaikki tuntui menevän oikein hyvin. Viimeisen toimenpiteen aikana tunsin yllättäen polttavaa kipua keskellä sydäntäni. Kipu heijastui olkapäihini ja rintakehäni alaosaan sekä sivuun. Tunsin lääkäreiden takovan rintaani.

"Jeesus, jos on aikani lähteä täältä, olen valmis". Putosin tummaan hämärään ja kuulin kaukaa, kuin tunnelista, kaikuvien äänien sanovan. "Me menetämme hänet... menetämme hänet...".

Vaikka en olisi halunnut palata, sain tietää, että "ei ollut vielä minun aikani".

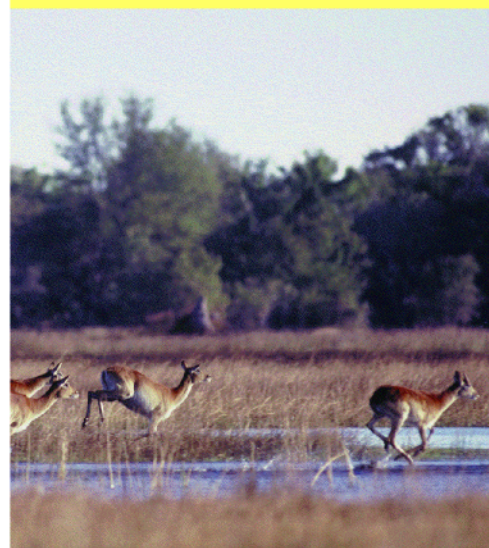
Avasin silmäni ja tajusin makaavani lakanan alla leikkauspöydällä. Sain vasta myöhemmin tietää, että olin ollut kuolleena kahdeksan minuuttia. Kaikki olivat poistuneet leikkaussalista, paitsi pääkirurgi ja yksi hänen apulaisistaan. He olivat salin takaosassa, tekemässä raporttia kuolemastani. Muutaman sekunnin kuluttua

Ylösnousemus

Steve van Deventer, Hollanti

Heinrich kantoi omaa kuolintodistustaan lompakossaan. Se oli virallinen lääkärin allekirjoittama sairaalan asiakirja. Tapasin Heinrich'in hänen kotonaan Etelä-Afrikassa. Hän sai sydänkohtauksen matkallaan FGBMFI:n kokoukseen pohjoisessa Transvaalissa. Ystävä vei hänet suoraan sairaalaan. Siellä hänet todettiin kuolleeksi. Ystävä soitti miesryhmälle, joka edelleen odotti heitä ja kertoi, mitä oli tapahtunut.

Jonkin ajan kuluttua eräät heistä tuli sairaalaan ja alkoivat rukoilla, kun yhtäkkiä sairaanhoitaja alkoi kirkua. Lakana, joka peitti ruumiin liikahti, kun kuollut mies nousi pystyyn. Häntä pidettiin yksi päivä sairaalassa tarkkailtavana, mutta Heinrichin sydäimestä ei löytynyt vikaa.

Vanhoja papereita

Isami-Barboza, Cotonu, Benin

31 joulukuuta 1996 kaivelimme roskeen tarkoitettua laatikkoa täynnä vanhoja papereita ja löysimme vanhan Voice-lehden. Sen Kirjoituksia lukiessamme ilo ja rauha täytti meidät. Ne kertoivat kuinka mahtava Jumala on niiden elämässä, jotka ovat antaneet elämänsä Hänelle.

Noudatimme Voice-lehden neuvoja ottamalla askel askeleelta Jeesus elämäämme. Olemme hyvin kiitollisia siitä muutoksesta elämässämme, jonka nuo askeleet saivat aikaan.

Näin tilaat VOICE:n

Tilaa VOICE-lehti pysyvästi itsellesi ja ystävillesi! Se ilmestyy suomeksi kuusi kertaa vuodessa. Suomenkielisen lehden tilausmaksu 1997 on 60 markkaa ja se kattaa lehden painamisen ja jakelun. Hintaan ei sisälly mitään liikevoittoa.

Voit kysyä tai tilata myös muunkielisiä VOICE:ja ja niiden irtonumeroita. VOICE ilmestyy 27 eri kielellä!

Lähetä tilauksesi ja tiedustelusi (ei raha!) STELK:ille, os. Pertti Jotuni, Martintie 14 B, 02270 ESPOO, puh. (09) 8843234, (09) 8044004, fax (09) 8842335. STELK laskuttaa Sinulta tilauksesi.

nousin istumaan. Lakana valahti syliini, näin kahden miehen salin perällä selin minuun. "Hyvät herrat", ilmoitin, "Olen valmis jatkamaan, jos te olette!" He kääntyivät ympäri ja katsoivat minua, kasvot valkeina. "Hakekaa muut tänne pian", sanoi kirurgi viimein apulaiselleen.

He tekivät minulle kokeita kokeiden perään. Aikaisin seuraavana aamuna kirurgi tuli huoneeseeni ja ilmoitti päästävänsä minut sairaalasta kotiin. "Palatkaa takaisin illalla 8.30 suoraan toimistooni. Käymme silloin läpi näiden uusien testien tulokset". Sinä iltana kerroin lääkirilleni mitä olin kokenut niiden kahdeksan minuutin aikana, jotka makasin "kuolleena" leikkauspöydällä. "Jim", hän sanoi, kun olin lopettanut, "näytän sinulle, jotakin, mitä et tule uskomaan". Katsoimme yhdessä sydämestäni otettuja kuvia. Sensijaan, että se olisi ollut laajentunut, se oli aivan normaalin kokoinen. Siellä missä oli ollut 58% tukkeuma kahdessa aortan haarassa, ei ollut enää lainkaan kolesterolia. Sydämen aikaisemmin viallinen läppä toimi nyt täysin normaalisti. "Teimme sinulle kokeita kokeiden perään, Jim". Hän katsoi minua ja iski silmänsä. "Tämä on nyt epävirallista...". Näin kyöneleen hänen silmäkulmassaan, mutta hänellä oli hymy kasvoillaan. "Näiden kuvien mukaan se Jeesus josta olet minulle ker-tonut, on joko vaihtanut tai korjannut sydämesi".

Siitä on nyt viisitoista vuotta. Vuosien varrella, Herra on suonut minulle satoja mahdollisuuksia jakaa kokemukseni ja rukoilla sairaitten puolesta. Olemme usein nähneet Jumalan tekevän ihmeitä. Tiedän, että Jumala elää. Olen nähnyt Hänen tekevän työtään sekä minun, että tuhansien muiden elämässä. ●

HENKILÖKOHTAINEN SUHDE JUMALAAAN

Lukiessasi VOICE-lehteä, olet ehkä kysynyt, voisiko Sinullakin olla sellainen suhde Jumalaan kuin ne, joista tässä on kerrottu. Ota tätä varten seuraavat askeleet.

1 Tunnusta: Jumalalle eläneesi itsekkäästi ja tehneesi syntiä, kun et ole kunnioittanut Häntä elämäsi Herrana ja olet siksi Hänestä erossa. "Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla." (Room. 3:23)

2 Kadu kääntymällä Jumalan puoleen ja pyytämällä Häneltä anteeksi entisiä syntejäsi ja Hänen apuaan voidaksesi elää Hänen tahtonsa mukaan. "... ellette tee parannusta, niin samoin te kaikki hukutte." (Luuk. 13:3)

3 Ueko että Jeesus on Jumalan Poika ja että Hän on ristinkuolemassaan ottanut kantaaksesi Sinun syntiesi, jotta Sinä saisit Jumalan anteeksiantamuksen. "Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä." (Joh. 3:16)

4 Tunnusta että haluat kutsua Jeesuksen Vapahtajaksesi ja elämäsi Herraksi. "Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämässäsi, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut" (Room.10:9)

Jos huolellisesti harkittuasi haluat ottaa tämän tärkeän askelen, niin rukoile ääneen seuraava rukous: "Rakas Jumala, minä tiedän olevani syntinen ja että minä siksi olen tiellä kadotukseen. Mutta minä uskon sydämässäni, että Sinun Poikasi Jeesus on kuollut kaikkien syntisten puolesta ja siis minunkin puolestani sekä vuodattanut verensä pestäkseen pois syntini. Minä tunnustan, että Jeesus on minun elämäni Herra ja minun Vapahtajani ja kiitän Sinua iankaikkisen elämän lahjasta. Minä panen luottamukseni Sinuun, että Sinä autat minua elämään Sinun tahtosi mukaan."

Älä jää riippuvaiseksi tunteistasi Jumalan hyväksymisen todisteina. Tunteet muuttuvat, mutta Sinun uusi suhteesi Jumalaan perustuu Hänen lupauksiinsa (Room. 10:13). Älä häpeä kertoa toisillekin Jeesuksesta (Matt. 10:32). Varaa joka päivä aikaa rukoukseen ja Raamatun lukemiseen (1 Piet. 2:2; Ps. 37:4; Room. 8:14). Tehtyäsi tämän suurimman kaikista päätöksistä voit kertoa siitä meille, niin lähetämme Sinulle lisää aineistoa. Antamiasi tietoja ei käytetä muuhun tarkoitukseen. (Raamatun sitaattit: VT 1933; UT 1938)

☐ HALUATKO YHTEYDEN STELK:IIN? ☐

PL 217, 00931 HELSINKI • PL 57, 00271 ESPOO • puh (09) 883234 • (09) 8044004 • fax (09) 882335

- Ilmoitan päätöksestäni seurata Jeesusta Kristusta ja toivon yhteydenottoa
- Lähettäkää tietoja STELK:in toiminnasta
- Olen kiinnostunut STELK:in jäsenyydestä

Nimi • Osoite • Puh/Fax:

Velkani on maksettu

Kumar Swamy, Surrey, Englanti

Ken White houkutteli minut urheilukilpailujen palkintojenjakopaikkana tuntemaani Caf Royal -ravintolaan FGBMFI:n (Full Gospel Business Men's Fellowship International, toimii ja tunnetaan Suomessa nimellä: Suomen Täyden Evankeliumin Liikemiesten Kansainvälinen Veljesliitto, STELK) illalliselle ja minä otin kutsun vastaan. Tämä tapahtui vuonna 1982. Olin hindu ja tunsin itseni loukatuksi, kun siellä kaksi naishenkilöä kysyi minulta, missä kirkossa minulla oli tapana käydä. Minusta tuntui, että minun olisi heti päästävä sieltä pois. Kuitenkin muistin, kuinka vanhempani olivat opettaneet minua olemaan kohtelias. Niinpä jäin paikalleni, vaikka en ollutkaan oikein mukana sen illan kokouksessa.

Tapanamme on tehdä vastapalvelus sille, joka on tehnyt meille hyvää. Näin emme jää kiitollisuudenvelkaan. Olisi ollut aivan liian kallista kutsua Ken Ritziiin, niinpä

ainoa tapa korvata hänelle hänen kutsunsa oli viedä hänet seuraavalle illalliselle Caf Royal –ravintolaan.

Tällä kerralla oli puhujana huomattava intialainen lakimies Sir Lionel Luckhoo Guyanasta. Hän puhui poikansa parantumisesta rukouksen avulla. ”Jos Jumala on näin kiinnostunut ihmisistä”, minä ajattelin, ”niin minä haluan olla tässä mukana!” Niinpä pyysin Jeesusta elämäni sinä iltana.

Eräessä seuraavassa kokouksessa saimme ”Tiedon sanan” (profeettallisen sanan). Meille kerrottiin, että jonkun polvi on vahingoittunut ja, että Jumala halusi parantaa sen. Heti kun tajusin, että tällä tarkoitettiin minua, astuin esille parantukseni. Siitä huolimatta, että silloin en tuntenut mitään, olin varma, että hyvä Jumala ei laske leikkiä kansani ja niin uskoin parantuneeni. Heti seuraavana päivänä soitin ruotsalaiselle ystävälleni Leifille ja haastoin hänet squash-otteluun. Hän uskoi voittavansa helposti, sillä en ollut pelannut pitkään aikaan. Minä löin hänet! Tämä parantuminen muutti koko elämäni

ja ulkonäköni.

Kun täytin 50 vuotta, ajattelin olevan järkevää käydä henkilökohtaisessa lääkärin-tarkastuksessa. Niinpä vieraillessani Yhdysvalloissa veljeni luona menin joihinkin lääketieteellisiin kokeisiin. Kaikki meni hyvin siihen asti, kunnes edessä oli rasisutkoe. Lääkäri keskeytti kokeen yhtäkkiä. Hän ei selittänyt, mikä oli vinossa, vaan lennätti minut leikkaussaliin. Tämä oli hyvin hämmentävää, sillä tunsin oloni täysin normaaliksi.

Kristukseen luottaen aloin rukoilla tuossa tilanteessa. Jälkeenpäin sain tietää, että verenpaineeni oli 220/110. Näyttää siltä, että toisella lääkärin vanhemmista oli ollut valtimotukos, joka oli saanut sydämen kirjaimellisesti räjähtämään. Hän ei ottanut mitään riskiä minun kohdallani. Kun minut saatiin leikkauspöydälle ja tehtiin muutamia kokeita, merkkejä tukoksesta ei löytynyt lainkaan. ”En usko tätä”, kirurgi hoki hokemistaan. Jeesus oli parantanut minut ja tukos oli kokonaan kadonnut.

Jumala on ollut minulle armollinen niin monessa asiassa. Hän paransi poikani, jolla oli ollut hengitysvaikeuksia tulehtuneiden kitarisoiden vuoksi 3,5 -vuotiaasta lähtien. Nyt täysikasvuinen hän on aivan yhtä hyväkuntoinen kuin kuka toinen tahansa.

Perheesi voi helpottaa elämäsi, mutta sen mahdollisuudet on rajalliset. Toisaalta Jumala on ikuinen. Hänen apunsa on loputon. ●

Ehdoton Hindu

Synnyin eteläisessä Intiassa hyvin ehdottomaan hindulaiseen perheeseen, jossa kaikki olimme kasvissyöjiä. Minun vanhempani menivät niin pitkälle, että he kielsivät minua jopa astumasta samaan ruokailuhuoneeseen useimpien maallistuneiden ystäviensä kanssa, koska sitä pidettiin epäpuhtaana. Tätä minun oli aina hyvin vaikea hyväksyä.

Koska jalkani oli ollut epämuodostunut lapsuudestani saakka, leikkaus oli tarpeellinen. Niinpä minut vietiin kristilliseen lähetys-sairaalaan leikattavaksi. Oli kyseenalaista, selviytyisinkö nukutuksesta. Minut kuitenkin leikattiin onnistuneesti, vaikka minun olikin pidettävä jaloissani terästukia muutaman seuraavan vuoden ajan. Tämä ei kuitenkaan ollut minulle esteenä, kun myöhemmin työskentelin korkeajännitelinoilla ja liityin jopa ilmavoimiin.

Tuolloin uskoin kyllä Jumalaan, mutta olin kadottanut kristinuskon nähdessäni, miten rakkauttomasti jotkut kristityt kohtelivat toisiaan. Esimerkiksi eräs tuntemani mies ajoi autollaan itse kirkkoon, mutta jätti vaimonsa ja lapsensa kävelemään.

Saavuini Englantiin vuonna 1971 työskentelemään tietokoneiden pariin. Aloin harrastaa squashia ja pelasin sitä hyvin paljon. Tämä on hyvin liikkuva urheilumuoto ja vaatii jatkuvia äkillisiä liikkeitä. Sen vuoksi loukkasin vakavasti polveni ja se aiheutti minulle kovia tuskia vuosien ajan. Mikään ei tuntunut auttavan...

Suuri suunnittelija

Ian Marshal, Hove, Englanti

Fysiikan opintoni yliopistossa saivat minut ajattelemaan maailmankaikkeuden peruslakeja, olemassaoloamme ja sen yhteyksiä hengelliseen maailmaan. Tulin vakuutuneeksi siitä, että on olemassa yli ymmärryksen ulottuva korkeampi voima. Mitä enemmän opiskelin, sitä selvemmin tajusin, että täytyi olla olemassa kaiken Luoja, Jumala. Näytti myös loogiselta, että tämä Luoja lähestyisi meitä ilmaistakseen itsensä ja tahtonsa ihmiskunnalle.

Tenttiaikana tapasin kristityn kemian insinööriksi opiskelevan miehen. Hän selitti, että Jumala tahtoi luoda henkilökohtaisen suhteen minun kanssani aivan kuin isä poikansa kanssa. Lainasin hänen Raamatuaan lukeakseni sitä kesälomani aikana. Aloitin Johanneksen evankeliumista; luin Jeesuksesta Kristuksesta vakuuttamassa, että Hän on välimies Jumalan ja ihmisten välillä. Mietiskelin tätä eräänä syyskuun iltana ja katselin kirkkaalle iltataivaalle. Tiesin, että tuon auringonlaskun sinisen hajavalon takana oli suunnaton maailmankaikkeus. Tuolla hetkellä Jeesus puhui sydämelleni, että Hän todella on Jumala ja hallitsee. Näin ollen Hän olisi myös minun sydämeni Herra, kun luovuttaisin Hänelle elämäni.

Jatkoin Raamatun lukemista ja aloin innokkaasti etsiä Jumalan tekoja elämässäni sen eri tilanteissa. Silloin sain vastauksen rukoukseeni. Esimerkiksi: meitä oli ryhmä Yorkshiresissä, kun automme meni epäkuntoon. Minun piti olla takaisin Lontoossa samana päivänä ja niinpä rukoilin hiljaa auton takapenkillä: ”Herra, kun me tulemme moottoritielle, auta että nopeutemme nouse

70 mailiin tunnissa”. Sitä ennen auto kulki juuri ja juuri 40 mailia tunnissa kaasupoljin pohjassa. Seuraavana aamuna moottori oli täydellisesti leikannut kiinni vaikka se oli käynyt ja toiminut aivan hyvin edellisiltana. Pian tämän jälkeen sain Pyhän Hengen kasteen kokouksessa Romfordissa.

En jatkanut opiskeluaani tohtoriksi valmistumiseen saakka, vaan menin työhön Rank Precisioniin. Työ käsitti sellaisten uusien tuotteiden suunnittelua, jotka käyttivät puoliautomaattista ohjelmistoa keskustietokoneissa. Olin teoreettinen fyysikko, mutta opin käytännön koneensuunnittelua. Tästä kokemuksesta tajusin, kuinka suunniteltava ohjelmisto tarvitsi inhimillisen suunnittelijansa ohjaavaa kättä tyydyttävän tuloksen aikaansaamiseksi. Aivan samoin me tarvitsemme oman Luojamme ohjausta.

Tänä aikana vierailin ensi kertaa FGBMFI:n (Full Gospel Business Men's Fellowship International, toimii ja tunnetaan Suomessa nimellä: Suomen Täyden Evankeliumin Liikemiesten Kansainvälinen Veljesliitto, STELK) kokouksessa Brysselissä. Heti, kun astuin huoneeseen, vaistosin sielä jotakin erikoista. Kun Täyden Evankeliumin Liikemiesten Kansainvälinen Liitto aloitti Woodfordin osaston toiminnan, minä todella halusin liittyä sen jäseneksi. Kun luin kirjan ”Maailman onnellisimmat ihmiset”, joka kuvaa järjestön alkuvaiheita, minua insinöörinä kiehtoi kertomus Henry Krause -nimisestä farmarista. Jumala näytti hänelle unessa uuden auran mallin ja niin hän aloitti menestyvän liikeyrityksen. Tämä innosti minua ja aloin uskoa, että Jumala voisi tehdä samoin minullekin. Aloin rukoilla työni puolesta ja huomasin, että Herra antoi

minulle äkillisiä näkyjä hyvin vaikeitten ongelmien ratkaisemiseksi.

Kahdeksan vuotta sitten menin työhön keskikokoiseen suunnittelutoimistoon, jossa oli pieni tutkimus ja kehitysryhmä. Puolen vuoden kuluessa tuotevalikoimaa vähennettiin. Kun johtaja erosi, minun ja erään toisen insinöörin tehtäväksi jäi kehittää toimintaa lähes nollapistestä. Päätin vedota Herran sanaan ja etsin kehityslinjat poikkeavalle optikalleamme. Kävin avaruusteknisissä yhtiöissä myymässä ideoitamme. Saimme noin 600.000 punnan tilaukset kahdessa vuodessa. Viisi vuotta myöhemmin olimme suunnitelleet ja rakentaneet neljä kypäräprototyyppejä joissa oli simulointia varten asennetut näytöt ja vaativia infrapunalinsejä ja laajakulmakameroita.

Kuitenkin puolustusvoimien hankintojen poliittisen luonteen vuoksi johtajamme päättivät lopettaa optisen ryhmämme. Rukoiluani erään kristityn kaupunginvaltuutetun kanssa tunsin tarvetta luottaa Jumalaan ja perustaa oman yrityksen. Aika oli sopiva aloittaa optisen suunnittelun konsulttina ja työskennellä kotoa käsin. Lamasta huolimatta Herra täytti kaikki tarpeemme.

Konesuunnittelu on luovaa työtä ja vaatii siksi henkistä aktiivisuutta. Työni tulokset paranevat, kun rukoilen, sillä Herra antaa minulle vastaukset. Esimerkiksi kolme vuotta sitten eräs asiakas pyysi minua suunnittelemaan optiikan edulliseen tavallisille kuluttajille tarkoitettuun näyttöön. Herra näytti minulle sen kokoonpanon rukouksen aikana, joka ei ensin tuntunut ollenkaan käytännölliseltä. Kuitenkin päätin luonnostella sen tietokoneella ja huomasin sen todella toimivan. Tämä idea on kehittynyt ”Dynovisoriksi”, näytöksi jota nyt myydään kuluttajille Japanissa.

Kristillisen uskon kautta olen kokenut asioita, joita voi selittää vain sillä, että Jumala pitää minusta huolen. Uskon jatkossakin Jumalan ohjaavan minua kuin isä poikaansa.

KEITÄ OLEMME?

Kansainvälinen The Full Gospel Business Men's Fellowship International FGBMFI ja sen suomalainen tytäryrjestö Suomen Täyden Evankeliumin Liikemiesten Kansainvälinen Veljesliitto STELK ovat kristittyjen liikemiesten yhteisöjä tarkoituksenaan:

1 kutsua miehiä Jumalan yhteyteen ja seurakuntiin todistamalla Jumalan läsnäolosta ja voimasta tämän päivän maailmassa koko ihmiselle suunnatun täyden evankeliumin avulla,

2 tarjota perusta kristittyjen miesten yhteydelle kaikkialla heidän kokemuksistaan Jeesuksessa Kristuksessa kertovan yhteisen lipun alla ja vahvistaa heitä menemään seurakuntiinsa virkistyneinä ja uudistuneina. Nämä yhteisöt eivät itse ole seurakuntia eivätkä lahkoja, niillä ei ole pappeja eivätkä ne perusta seurakuntia,

3 pyrkiä voimistamaan yhteyttä kristittyjen kesken.

VOICE No.974

This is one of twenty-eight languages of Voice Magazine published by the FGBMFI International Office. The UK edition is printed six times a year. • P.O. Box 49, B-3000 Leuven 3, Belgium. Tel:(016)20.79.44 Fax:(016)20.79.31

PUBLICATIONS • Editor: Blair Scott
E-Mail: 100444.1300@compuserve.com
International Publications Directors: Jerry Jensen & Blair Scott. • Assistant: Donato Anzalone. • Graphics: Intl. Graphics & Design. • Art: Jean Claude Duviella. • US Graphics: Colin Smith.

